

ренційовано, в залежності від виділених груп, використовуючи етіотропні і патогенетичні засоби (антимікотики, антибактеріальні, імуномодельючі, гепатопротектори, гіпосенсібілізуючі, вітаміни, мембраностабілізуючі і антиоксиданти.

40 хворим першої клініко – терапевтичної групи рекомендували прийом ітраконазолу на протязі 1,5 місяців, азитроміцину на протязі 6 – 8 діб, аскорбінової кислоти, алерона, цинарікса. З метою імуномодуляції рекомендували тіотриазолін та субалін. Зовнішня терапія полягала у втиранні 1% пасти «Сульсену», нанесення Азогелю, саліцилового та левоміцетинового спиртів.

30 хворим другої клініко – терапевтичної групи рекомендували прийом ітраконазолу, 3 курсу, азитроміцину 10 днів, тіогами, аскорбінової кислоти, алерона, цинарікса, імуномодуляторів – тіотриазаліна, аміксина ІС, по показанням - дексаметазону, зовнішньо – саліцилового та левоміцетинового спирту, пасти «Сульсена», УФО.

30 хворих з групи порівняння проліковано традиційно без урахування грибної інфекції, як і 20 хворих на ВХ без супутнього маласезіозу: дієта, вітаміни групи В, антибіотики, імунал, вітамін С, карсил, зовнішньо – скінорен.

У лікуванні за запропонованою нами методикою стабілізація і початок регресу проявів дерматозів наступали в середньому на 8 – 12-й (перша група) и 12 – 16 дні (друга група). Сприятливий косметичний ефект відзначався на 22 – 24-й день. Не відзначено негативного впливу препаратів на організм в цілому, а також на перебіг дерматозів. У той же час з 50 хворих, які лікувались традиційно у 11 відмічено загострення дерматозів, у 12 – торпідність до терапії. Стабілізація шкірного процесу була значно пізніше, ніж у хворих, які лікувались по запропонованій нами методиці, було необхідне додаткове лікування.

Після лікування, одночасно з клінічним покращенням стану хворих, відмічено зниження рН, жирності шкіри обличчя, збільшення вологості, зменшувалась інтенсивність мікробної колонізації шкіри, осо-

бливо грибів роду *Malassezia*. Статистично достовірно збільшувався ФІ, ФЧ, НСТ-тест, зменшувалась кількість нейтрофілів, рівень IgG, IgM, збільшувалась кількість лейкоцитів, лімфоцитів, CD3⁺, CD4⁺, CD8⁺, при зниженні CD22⁺, IL-10 і IL-12, нормалізації індексу CD4⁺/CD8⁺.

Спостереження. При спостереженні за хворими після лікування протягом 2,5 років, у 50 хворих пролікованих традиційно, тривалість ремісії була 2,5 місяця і у 12% - 6 місяців. У хворих на ВХ, які лікувались за запропонованою нами методикою, зазвичай тривалість ремісії була 8-14 місяців, у 19% - була більше 14 місяців. Були відсутні хворі з прогресуванням ВХ і маласезіозу шкіри, з ускладненнями після терапії.

УДК 616.517-036.17-008.9-092-085

ПОКАЗАТЕЛИ МЕТАБОЛИТОВ ОКСИДА АЗОТА У БОЛЬНЫХ ТЯЖЁЛЫМИ ФОРМАМИ ПСОРИАЗА

*Кутасевич Я. Ф., Олейник И. А.,
Гаврилюк А. А.*

*ГУ «Институт дерматологии
и венерологии НАМН Украины»,*

Псориаз на современном этапе остаётся одним из наиболее часто встречающихся хронических дерматозов. Значительная распространённость, увеличение числа больных с тяжёлыми торпидно протекающими формами заболевания (псориатическая эритродермия, экссудативный, пустулёзный, артропатический псориаз), которые часто являются причиной инвалидизации больных, позволяют отнести этот дерматоз к наиболее значимым медико – социальным проблемам. В последнее время активно изучается и обсуждается роль оксида азота в воспалительном процессе.

Цель исследования: изучение показателей стабильных метаболитов оксида азота (нитраты, нитриты) в сыворотке крови боль-

них тяжёлыми формами псориаза в период обострения в зависимости от степени активности заболевания.

Материалы и методы: было обследовано 25 больных артропатическим псориазом (АП), среди которых 17 больных II степени активности и 8 пациентов с активностью III степени, группа контроля составила 10 человек.

Результаты исследования. Достоверно установлено повышение уровня содержания стабильных метаболитов оксида азота у больных АП по сравнению с контрольной группой, причём более высокие показатели наблюдались соответственно увеличению активности заболевания. У больных с III степенью активности АП показатели метаболитов оксида азота достоверно выше чем у пациентов со II степенью активности.

Вывод. При оценке степени активности исследование показателей стабильных метаболитов оксида азота в сыворотке крови больных тяжёлыми формами псориаза имеет диагностическое значение.

УДК 616.53+616.596.615.3

ПОЛІМОРБІДНА ДЕРМАТОЛОГІЧНА ПАТОЛОГІЯ ТА ПЛЕЙОТРОПНИЙ ЕФЕКТ НЕСПЕЦИФІЧНИХ ІМУНОМОДУЛЯТОРІВ В КОМПЛЕКСНІЙ ТЕРАПІ

**Я.Ф.Кутасевич¹, І.О.Олійник¹,
І.О.Маштакова¹, В.Ю.Мангушева¹,
І.М.Бронова²**

¹ДУ «Інститут дерматології та венерології НАМН України»

²Харківська медична академія післядипломної освіти

Однією з основних проблем сучасної дерматологічної практики є поліморбідність та поліпрагмазія. Все частіше до дерматолога звертаються пацієнти, що мають поєднану дерматологічну патологію, яка представлена

різними етіопатогенетичними чинниками.

У зв'язку з різноманітністю етіологічних факторів поліморбідної патології, стало питання застосування препарату, що об'єднав би більшість видів назначеної терапії, знизив би поліпрагмазію і мав плеiotропний ефект.

Мета дослідження: визначити поліморбідну патологію у хворих на стрептостафілодермію та в зв'язку з одержаними результатами оптимізувати терапію цієї групи пацієнтів.

Матеріали та методи. До групи увійшло 30 пацієнтів, хворих на стрептостафілодермію: у яких в процесі обстеження була виявлена поєднана дерматологічна патологія. Так виявлено, що 22(73,3%) пацієнта цієї групи страждали на мікоз стоп, 27(90%) мали стрептостафілодермію, поєднану з демодекозом, 22(73,3%) пацієнта мали стрептостафілодермію поєднану з мікотичним та паразитарним ураженням шкіри. Пацієнти, що мали поєднане бактеріальне, мікотичне та паразитарне ураження шкіри були поділені на групи: контрольну 11 пацієнтів та досліджувану 11 пацієнтів. Контрольна група отримувала традиційну етіопатогенетичну терапію, а досліджувана традиційну етіопатогенетичну терапію та неспецифічні імуномодулятори. Ефективність лікування оцінювали за строками регресу клінічних проявів та кількістю рецидивів після проведеної терапії строком до трьох місяців.

Результати дослідження та обговорювання. Строки регресу клінічних проявів не мали особливих відмінностей у пацієнтів обох груп.

Результати динамічного спостереження за пацієнтами обох груп показали, що рецидив стрептостафілодермії, демодекозу, мікозу мав місце у 9 пацієнтів з контрольної групи і констатувався лише у 4 пацієнтів в групі, яка отримувала неспецифічні імуномодулятори.

Висновки. При наявності поліморбідної дерматологічної патології доцільне застосування в комплексній терапії неспецифічних імуномодуляторів, що мають плеiotропний ефект, об'єднують всі ланки етіопатогенезу та сприяють підвищенню ефективності лікування.